

pingtur, som tiltalte efter aftale med forurettedes mor havde taget forurettede med på i en weekend. Tiltalte havde ca. 1½ måned forud for turen været med til at lave en rapport om forurettedes mors forældreevne. Konklusionen i rapporten havde været, at moderen ikke kunne drage tilstrækkelig omsorg for forurettede.

Under hovedforhandlingen ønskede forsvareren at afhøre forælderen til et andet barn i børnehaven om, hvordan forurettede og den pågældende forælders eget barn havde leget sammen. Anklageren protesterede imod afhøringen af vidnet med dette tema og henviste i den forbindelse til retsplejelovens § 185, stk. 2, eller dennes analogi. Retten fandt, at det under hensyn til sagens karakter burde tillades, at der blev stillet spørgsmål om forurettedes leg i børnehaven. Tiltalte blev efterfølgende frifundet, idet retten ikke fandt, at det var tilstrækkeligt bevist, at han var skyldig i den rejste tiltale.

Sag nr. 3 - Retten i Esbjergs kendelse af 16. december 2005

Tiltalte, som var 21 år, var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, § 224, jf. § 216, stk. 1, samt § 232 ved at have tvunget forurettede, som han ikke kendte i forvejen, med ned i en kælder, hvor hun skulle tage bukser og trusser af, hvorefter han tog fat om hendes hoved og tvang hende til at sutte på hans blottede kønslem, ligesom han efter at have beordret hende til at vende sig om førte sit lem op i hendes endetarm og gennemførte samlejebevægelser. Både tiltalte og forurettede havde forud for overgrebet været på samme café/restauration, og overgrebet fandt sted, da forurettede var på vej hjem. Tiltalte var endvidere tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 123 ved i forlængelse af overfaldet at have truet forurettede til ikke at anmelde overgrebet til politiet.

Under hovedforhandlingen tilkendegav forsvareren, at han i medfør af retsplejelovens § 185, stk. 1 og 2, ønskede at afhøre et vidne om forurettedes persontype og karakter. Anklageren og bistandsadvokaten protesterede imod den fremsatte begæring. Retten fandt, at det ikke kunne antages at være af væsentlig betydning for sagen, at vidnet kunne afhøres om sit kendskab til forurettedes person, jf. retsplejelovens § 185. Retten tillod herefter ikke den ønskede vidneførelse. Tiltalte blev efterfølgende frifundet. Retten lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at forurettede på eget initiativ var gået med ned i kælderen, samt at de lægelige oplysninger ikke i sig selv gav grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at det seksuelle samvær var frivilligt. Efter en samlet bedømmelse af oplysningerne og omstændighederne i sagen, var det herefter ikke fuldt tilstrækkeligt bevist, at tiltalte havde haft forsæt til voldtægt.

Sag nr. 4 - Københavns Byrets kendelse af 19. januar 2006

Tiltalte, som var 21 år, var bl.a. tiltalt for voldtægt, jf. straffelovens § 216, stk. 1, ved at have tilvunget sig samleje med forurettede under trusler med en kniv og ved at tildele hende slag i ansigtet. Tiltalte og forurettede havde tidligere haft et seksuelt forhold i en længere periode, men havde ikke været kærestere. Tiltalte boede på gerningstidspunktet hos forurettedes veninde. Veninden sov derfor hos forurettede.

Under hovedforhandlingen begærede forsvareren tilladelse til at afhøre et vidne vedrørende forurettedes troværdighed, herunder om forurettedes tidligere oplysninger til vidnet om forurettedes seksuelle adfærd, jf. retsplejelovens § 185, stk. 1 og 2. Anklageren protesterede og henviste til oplysninger om, at forurettede ikke tidligere havde anmeldt, at hun skulle være blevet voldtaget. Retten fandt ikke, at vidnet skulle høres vedrørende forurettedes troværdighed eller tidligere seksuelle adfærd, idet der ikke var særlig grundelse herfor, og idet der ikke var foretaget anmeldelser herom til offentlige myndigheder. Tiltalte blev efterfølgende frifundet. Retten lagde herved vægt på, at der hverken i en erklæring fra Retsmedicinsk Institut eller de afgivne vidneforklaringer fandtes støtte for, hvorvidt tiltalte eller forurettedes forklaring var den sande. Retten lagde endvidere vægt på, at et vidne havde forklaret, at hun, da hun kom ind i lejligheden til tiltalte og forurettede umiddelbart efter, at overgrebet skulle være begået, ikke havde tænkt over, at der skulle være noget særligt på færde. Tiltalte blev dømt for at have udøvet vold mod forurettede.